

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 15 Grudnia r. s. 1826 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE:

St. Petersburg d. 7 grudnia.

(z Ruskiego Inwalida.)

Wczora, w dniu Wysokiej uroczystości Imienia NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA JEGOMOŚCI, było wielkie zgromadzenie w Pałacu zimowym. Ich CESARSKIE MOŚCI przyymowali powinszowania od urzędników Dworu, cywilnych i wojskowych, a potem od ciała dyplomatycznego zagranicznego.

Po wszystkich cerkwiach sobornych parafialnych i półkowych tutejszej stolicy, zanoszono zrana do NAYWYŻSZEGO dziękczynne modły.

(Journal de St. Petersburg).

Wczora, P. *Erasier de St Simon*, sekretarz poselstwa pruskiego, miał honor bydy przedstawionym NAYJAŚNIEJSZEMU CESARZOWI w Jego pałacu osobnym, równie jak NAYJAŚNIEJSZEY CESARZOWEY ALEXANDRZE, a potem NAYJAŚNIEJSZEY CESARZOWEY MATCE w pałacu zimowym. PP. *Garcia*, sekretarz poselstwa hiszpańskiego, Baron *Freyberg*, sekretarz poselstwa bawarskiego, Baron *Malvira*de jeneralny konsul francuzki, i PP. *Miles Stapleton* i *Tomasz Riddell*, wędrownicy angielscy, mieli zaszczyt bydy przedstawianymi wczora NAYJAŚNIEJSZEMU CESARZOWI JEGOMOŚCI, w Jego pałacu osobnym, a potem NAYJAŚNIEJSZEY CESARZOWEY MATCE w pałacu zimowym; dziś, także mieli honor bydy przedstawianymi NAYJAŚNIEJSZEY CESARZOWEY ALEXANDRZE w pałacu zimowym.

— Jeden z naszych dzienników zawiera artykuł następujący: Donoszą z *Orenburga*, pod d. 10 listopada: Chan Bucharyski umarł. Starszy syn jego po nim nastąpił. Poseł wyprawiony przez Chana z Chiwy do naszego Dworu, przybył do twierdzy Saraczkowskiej, na linii Niższego-Uralu; prowadzi on z sobą dwa słonie i siedm koni, przeznaczonych w darze dla NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA.

Wiadomości z Gruzji pod dniem 15 listopada.

(z Ruskiego Inwalida.)

Po doniesieniu pod d. 5 listopada z obozu nad rzeką *Cziraken*, Jenerał-adjutant *Paskiewicz* z częścią poruczonego sobie oddziału, robił wycieczkę za *Arax*, w zamiarze przeszkodzenia Persom, odłączenia znacznych sił, przeciwko oddziałowi Półkownika *Miszczenki*, idącemu z Chanstwa Szirwanckiego, jako też, aby oddalić od brzegów *Araxu* partye nieprzyjacielskie, czyniące w celu łupieztwa niespodziane napady na okoliczne wioski. Niepewność wiadomości o nieprzyjacielu, była także ważnym powodem do pomienionego ruchu.

23 października, oddział wojsk Rosyjskich przeszedł przez *Arax* pod wsią *Maraljan*, gdzie rzeka przy nieznacznej głębokości, miała do 50 sążni szerokości. Bataliony 41go strzelców, 7go karabinierów i szirwanckiego pieszego półku, przepawiły się przez nią na koniach dragońskich i kozackich. Tegoż dnia straż przednia oddziału, pod dowództwem Majora *Judina* zostającego, rzuciwszy most o 3 wiorsty od *Araxu*, przez krętą i głęboką odnogę, przepawiła się na drugą stronę.

26go. Jenerał-adjutant *Paskiewicz* posunawszy się przez parowy ku rzeczce *Kara-Paszali*, przeko-

nał się o odstąpieniu *Abbasa-Mirzy* do *Ardebilu*, jako też o tém, iż zostawiwszy przy sobie małą wojsk liczbę, resztę rozpuścił do wiosny. W tym dniu oddział przeszedłszy do 20 wiorst po przykrey drodze, miał nocleg przy dolinie *Dali-Pere-metty*. Około 600 ludzi jazdy tatarskiej i ormijskiej połączyło się z nim dobrowolnie, na wezwanie Jenerała *Paskiewicza*.

27go. Oddział Jenerał-adjutanta *Paskiewicza* posunął się o 10 wiorst od rzeczki *Kara-Paszaly*; w tém miejscu stawiał się starszyna 200 rodzin poddanych Rosyi, zapędzonych do Persyi przez nieprzyjaciela, z prośbą o pozwolenie powrotu na dawniejsze pomieszkanie do *Karabachy*. Po oświadczeniu, iż jeszcze znaczna liczba rodzin koczuje w bliskości, wysłany został przeciwko nim Jenerał-major *Szabelski* z częścią kozaków i Tatarów konnych. Pomimo okazanego mu sprzeciwienia się i niedogodnego dla działań wojskowych położenia miejsca, koczowisko to sprowadzono do oddziału, który się był posunął tym czasem o 7 wiorst naprzód do strumienia *Kalentar-Bulak*.

D. 28go Major *Polakow*, wysłany w podobnymże zamiarze, spotkał się z nieprzyjacielem w parowie nad rzeką *Derawurt*, a odparłszy go wojska nasze zabrały w niewolę *Beka Szirwanckiego* *Nurali* i o śmierć przyprawiły *Mirzę Izmasenę*, przy którym znaleziono chorągiew i list od *Abbasa-Mirzy*. Tegoż dnia Jenerał-major *Szabelski*, miał jeszcze pomyslną utarczkę z partyą jazdy perskiej.

Oddział Jenerała *Paskiewicza* nocował d. 28 o 6 wiorst od *Szacharty*.

Po osiągnięciu zupełnym celu, przeyscia naszych wojsk za *Arax*, tak w oddaleniu nieprzyjaciela od granicy i przywróceniu do obwodów Rosyjskich wielkiej liczby wyprowadzonych mieszkańców, jako i zyskaniem znacznych zapasów żywności w kraju nieprzyjacielskim, Jenerał adjutant *Paskiewicz* uznał dalsze ściganie nieprzyjaciela za bezkorzystne: dla tego więc wrócił się za *Arax*, przeszedłszy od d. 30 do 31 października, tę rzekę pod *Astanduzą*.

W tém miejscu głębokość *Araxu* jest nieznaczna, lecz nurt bardzo bystry, a szerokość wynosi do 70 sążni. Przeprawa trwała do 8 godzin, i odbyła się bez żadney dla oddziału straty.

Szybkość i zupełny skutek przedsięwzięcia za *Araxem* dowiodły, iż zawady, czynione w tym kraju przez samą naturę, nie mogą stanowić tamy powodzeniom wojska Rosyjskiego! Artyllerya, a nawet działa bateryjne, przeszły przez parowy i spadzite góry, które dotychczas Persowie uważali, za dzielną obronę swojej ziemi.

Oddział Jenerał-adjutanta *Paskiewicza*, powrócił do pierwszego swojego obozu, nad rzeczką *Cziraken*.

(z Gazety Senackiej).

Przez NAYWYŻSZE UKAZY, objawione Rządzącemu Senatowi przez P. Sprawującego Ministerium spraw wewnętrznych:

Dnia 29 października, CESARZ JEGOMOŚĆ d. 19 paździer. NAYWYŻEY zezwolił, ażeby radca kolegialny *Teodor Glinka*, na mieszkanie do *Petrozawodska* wysłany, naznaczony był nadetatowym

radcą Rządu Gubernialnego *Ołoneckiego*, z pensją roczną po 1,500 rubli, i zastrzeżeniem, iżby w zdarzeniu wakanst, na miejscu etatowym był umieszczony, i żeby już potym Rady nadetatowego nie naznaczano.

Dnia 15 listopada. CESARZ JEGOMOŚĆ, na przedstawienie P. Sprawującego Ministeryum spraw wewnętrznych, stosownie do postanowienia Komitetu PP. Ministrów, d. 3 sierpnia Naywyżey zezwolić raczył: kommissarzowi kwarantanny w Dubosarach, Rady honorowemu *Szachowskiemu*, za dziesięcioletnią nienaganną przy kwarantannie służbę, na ośniewie Naywyżey konfirmowanego w dniu 7 lipca 1800 roku przełożenia o kwarantannach, wydać jednorazową nagrodę 1.500 rubli z podskarbstwa Państwa.

CESARZ JEGOMOŚĆ, na przedstawienie P. Zarządzającego Ministeryum spraw wewnętrznych, stosownie do postanowienia Komitetu PP. Ministrów, w dniu 7 przeszłego sierpnia Naywyżey rozkazać raczył: ze względu na służbę wyżej lat czterdziestu, gorliwością odznaczającą się, a przez Zwierzchność zaświadczoną, Inspektora policyi medycznej jeniejskiej, sztaba lekarza, radcy kolegijskiego *Winogradskiego*, odbywanie jey więcej 39 lat w Syberii i stan jego, przy liczney rodzinie niedostatni, naznaczyć mu w dodatku do pobieranej pensyi na rok po 1,500 rubli, takieże jeszcze summy co rok, dopóki zostawać będzie na służbie w Syberii.

— Dnia 14 listopada CESARZ JEGOMOŚĆ Naywyżey potwierdzić raczył instrukcją dla wiceprezydenta Gabinetu J. C. M.

— Nayświętszy Rządzący Synod przesłał uwiadomienie do Rządzącego Senatu, iż przez Ukaz Naywyższy pod dniem 12 listopada, na przełożenie Nayświętszego Synodu, archimandryta Dawyd-Garedżyyskiej Pustyni, *Antoni*, mianowany członkiem kantoru synodalnego gruzino-imeretyjskiego.

Ukazy Rządzącego Senatu okólne, nowo ogłoszone:

1) Dnia 24 listopada 1826 r. z 1go Departamentu: O ponowieniu zaleceń do Zwierzchności Gubernialnych, iżby co do niedoimek ograniczały się na tych wiadomościach, jakie zalecono przesyłać ukazem z dnia 31 grudnia 1813 roku.

2) Dnia 30 listopada 1826 z 1go Departamentu, o zostawieniu na przyszłość Izbowi Skarbowym utwierdzenia Główności włościańskich we włościach skarbowych.

3) Dnia 30 listopada 1826 z 1go Departamentu, o zmniejszeniu poszlin od wyrobów wełnianych i bawełnianych, przywożonych do Krymu z Azji-mniejszej.

4) Dnia 30 listopada 1826 z 1go Departamentu, o sprawach o konfiskatę towarów, zaczętych przed Naymilszciwszym Manifestem, w dniu 22 sierpnia 1826 roku nastalym.

5) Dnia 4 grudnia 1826 r. z 1go Departamentu, o prerogatywach, połączonych z nagrodami kupców przez rangi cywilne i ordery.

W numerze poprzedzającym gazety *Kuryera Litewskiego* donieśliśmy o śmierci JW. Metropolity *Siestrzenczewicza*; teraz umieszczamy wiadomość o jego życiu, tak jak znajdujemy ogłoszoną w *Pszczole Północnej*.

Dnia 1. b. m. o godzinie 11 zrana zakończył życie w St. Petersburgu, po kilkadziesiąt choroby, pochodzącej z zaziębienia, w 96 roku wieku swego, Arcybiskup Mohilewski, Metropolita kościołów Rzymsko-katolickich w Rosyi, Administrator dyecezyi wileńskiej, prezydent kolegium duchownego rzymsko-katolickiego, rzeczywisty członek CESARSKIEJ Akademii Rosyjskiej i towarzystwa wolnego ekonomicznego, członek honorowy CESARSKIEJ Akademii nauk St. Petersburgskiej, CESARSKIEJ Akademii medyko-chirurgicznej, Uniwersytetów: Moskiewskiego, Wileńskiego i Krakowskiego, Towarzystw rolnictwa Abowskiego i Wielkiej Brytanii, oraz wielu innych uczonych zgromadzeń, i różnych orderów Kawa-

ler, *Stanisław Siestrzenczewicz Bohusz*. Urodził się on w dzisiejszej gubernii Wileńskiej, w powiecie Trockim, w majątności rodzicielskiej, zwaney Zamkiem, dnia 3 września (n. s.) 1731 roku ze szlacheckiej rodziny litewskiej. Wziąwszy w domu rodziców początkowe wychowanie, ćwiczył się (od roku 1748) w uniwersytecie Frankfortskim, w prawie cywilnym i kanonicznym, jako też w naukach wyzwolonych i umiejętnościach gruntownych. W roku 1751 zaciągnął się do gwardyi litewskiej w randze chorążego, a w 1761 roku opuścił tę służbę w randze kapitana gwardyi. W 1762 zaczął się trudnić naukami teologicznymi, w głównym kolegium Warszawskiem XX. Pijarów, a w 1763 uczył się u Missyonarzy obczędów kościelnych. D. 25 kwietnia 1763 r. przyjął stan duchowny, i 14 lipca t. r. wyświęconym został na kapłana. D. 9 stycznia 1765 r., po przyjęciu przez Króla Polskiego Stanisława Augusta, przekładu z języka angielskiego na polski, dzieła Dra Makenzie: *Historja chronologiczna o zdrowiu i sposobach jego zachowania*, mianowany został proboszczem Homelskim w dyecezyi Wileńskiej, a później Kawalerem orderu ś. Stanisława. 15 października 1767 r. Król mianował go Kanonikiem Wileńskim, i wkrótce potem przeznaczony został do zasiadania w Trybunale duchownym litewskim. W r. 1771 d. 29 lipca obrany administratorem dyecezyi wileńskiej, którą zarządzał do d. 2 października 1773 r. W czerwcu 1773, mianowany został przez bullę Papieża Klemensa XIV Biskupem Malskim. Dał się poznać CESARZOWEY KATARZYNIE II, z Kazania mianego w Kościele Katedralnym Wileńskim ś. Stanisława, d. 13 listopada 1771 r., z okoliczności odkrytego na ówczas spisku. Król Polski kazał być ogłosić pomienione Kazanie po wszystkich dziennikach zagranicznych. Po przyłączeniu Białej-Rusi do Cesarstwa Rosyjskiego, podobno się NAYJAŚNIEJSZEY CESARZOWEY obwieścić temu krajowi przez Naywyższy Manifest pod d. 12 grudnia 1772 r., iż w nim ma być ustanowione biskupstwo rzymsko-katolickie, któremu będzie powierzony zarząd duchowieństwa rzymsko-katolickiego po całej Rosyi; w r. zaś 1773, za Naywyższą wolą, podniesiony został na tę dostojność Biskup Malski, i po ustanowieniu dyecezyi Białoruskiej, objął jey rząd d. 25 maja 1774 r. 4 czerwca 1779, obdarzony orderem Orła Białego, za przekład z rosyjskiego na język polski: *Postanowienia o Guberniach*, złożonego Królowi Polskiemu przez posła Rosyjskiego hr. Sztakelberga. D. 3 listopada 1783 r. podniesiony został na godność Arcybiskupa, a 8 września 1795, przez Brewe Papieża Pijusa VI otrzymał tytuł Legata Apostolskiego. 16 stycz. 1798, mianowany kawalerem orderu ś. Alexandra Newskiego. Lutego 14 t. r. nadane mu zostało Bullą Papieża Pijusa VI, prawo używania kardynalskiego ubioru. 28 kwietnia t. r. podniesiony na dostojństwo Metropolity wszystkich kościołów Rzymsko-katolickich w Rosyi, a 27 lipca, wyrokiem znajdującym się podówczas w St. Petersburgu legata Papieckiego, Arcybiskupa Tebańskiego hr. Litty, otrzymał na to potwierdzenie. 1798 d. 3 maja udarowany został orderem ś. Andrzeja Apostoła pierwszego wezwania, a 29 listop. orderem ś. Janna Jerozolimskiego z kommandorstwem. Później podniesiony został, w Rzymsko-katolickim przeorstwie tego orderu w Rosyi, do godności Wielkiego Jakużnika. Tegoż 1798 r. został prezydentem kolegium duchownego Rzymsko-katolickiego. 25 stycz. 1814 r. otrzymał order ś. Włodzimierza 1go stopnia. Prócz tego w różnych czasach odbierał dowody Wysokiej-Monarszej łaskawości CESARZÓW Wszech Rosyi. Z prac jego naukowych na szczególniejszą zasługują uwagę: 1) *Histoire du Royaume de la Chersonese Taurique* (Historja Królestwa Chersonesa Tauryckiego) i 2) *Précis des recherches historiques sur l'origine des Slaves ou Esclavons et des Sarmates, et sur les époques de la conversion de ces peuples au Christianisme* (Zbiór historycznych śledzeń o po-

czątku Sławian i Sarmatów, i epokach nawrócenia tych narodów na wiarę chrześcijańską) Wyjątek z ostatniego dzieła ogłosił w języku rosyjskim r. 1818 pod tytułem: *Исследование о происхождении Русскаго народа* (Badanie o początku narodu Rosyjskiego). Od r. 1813 do 1823 był Prezydentem CESARSKIEGO Towarzystwa wolnego ekonomicznego w St. Petersburgu, które po złożeniu przezeń tej dostojności dla podeszłego wieku, postanowiło umieścić marmurowe jego popiersie, w sali swoich posiedzeń, i przeznaczyło mu na zawsze pierwsze miejsce pomiędzy swoimi członkami. W niebytności P. Prezydenta CESARSKIEJ Akademii Rosyjskiej, A. S. Szyszkowa, w r. 1813, przewodniczył on temu znamienitemu zgromadzeniu. Lubił nauki i opiekował się nie-
mi i pracami uczonemi; często zwiedzał uczone i naukowe zakłady w tutejszej stolicy; uczęszczał na wszystkie lekcye publiczne, i nie opuścił prawie żadnego egzaminu, przyczyniając się do postępu uczniów, zachęcaniem i nagrodami. W 1808 r. przeznaczył z własnego dochodu, sumę na utrzymanie w CESARSKIM Towarzystwie wychowania dziewcząt szlacheckich, bez względu na różnicę wyznania chrześcijańskiego, ażeby te dziewczęta, mogły potem bydź guwernantkami na Białej Rusi. W 1814 darował swój wielki dom murowany, wiecznemi czasy dla St. Petersburgskiego Gimnazjum, z tém zastrzeżeniem, ażeby z dochodów tego domu utrzymywano w rzeczonym gimnazjum 20 półpensyonarzów, lub, jak teraz 15 pensyonarzów, bez różnicy wyznania chrześcijańskiego. W 1825 wzniósł w Petersburgu, na Kołomnie, na własnym gruncie, kościół Rzymsko-katolicki ś. Stanisława, w którym życzył sobie bydź pogrzebionym.

Zyciem czynnem, wstrzemięźliwością, oddaniem wszelkich namiętności, spokojnością duszy i charakteru, potrafił zachować swoje siły i zdrowie do patryarchalnej sędziwości, i tak spokojnie, jak żył, do wieczności się przeniósł, dopełniwszy obowiązków Chrześcijanina, przez zanieśienie skrzyni do Naywyższego, przyjęcie Nayświętszych tajemnic ciała i krwi Pańskiej, i ostatniego Pomazania.

Wkrótce wyйдzie na świat krótki rys życia tego uczonego i dobroczynnego Arcypasterza, napisany przez Rzeczywistego radcę stanu, *Szerpińskiego*, który przez lat prawie 50 zaszczycał się jego przyjaźnią, i ułożył pomienioną biografią z opowiadania tego prawdę miłującego i skromnego starca.

KRÓLEWSTWO POLSKIE.

Warszawa d. 19 grudnia.

(z Gazety Warszawskiej).

Rocznica Imienia Najjaśniejszego Cesarza i KRÓLA, obchodzoną była na dniu wczorajszym w Stolicy Królestwa Polskiego z przyzwoitą i największą uroczystością. Jego Cesarzewiczowska Mość Wielki Xiażę KONSTANTY, raczył nayałaskawie przyymować powinszowania Władz tak cywilnych, jako i wojskowych. W godzinach rannych odbyło się nabożeństwo w Kościele Metropolitalnym S. Jana, na którym znajdowały się wszystkie Władze, tudzież lud licznie zebrany, który wznosił naygłębsze modły do Przedwiecznego, o jak naydłuższe i nayszczęśliwsze Panowanie drogiego sercu Polaków Monarchy. Z powodu uroczystości dnia tego, JW. Prezydent w Radzie Administracyney, dał świetny obiad, w pałacu Namiestników Królewskich, na który nayznakomitsze osoby zaproszone zostały. Wieczorem Miasto oświecono.

Rada Administracyjna Królestwa Polskiego postanowieniem z dnia 21 z. m. mianowała W. Ignacego Zwierzyńskiego Inspektorem Stad Królewskich.

Rektor tutejszego Konserwatorium Muzyki i Professor Królewskiego Uniwersytetu Józef Elsner, otrzymał w darze od N. Króla Jmci Pruskiego kosztowny brylantowy pierścień, z dołączonym listem, za ofiarowany temu Monarsze e-

xemplarz *Requiem*, wykonanego w czasie żałobnego obchodu po błogosławionej pamięci N. Cesarza i Króla ALEXANDRZE I., kompozycyi tegoż Rektora.

Pan Józef Rudzki, były Adjunkt w Kommissyi Rządowej Oświecenia, powrócił do Europy, z podróży swojej, przedsiębraney do Egiptu. List jego ostatni jest bardzo świeży daty (z dnia 9 listopada), i pisany jeszcze na morzu, blisko wyspy *Elby*, na pokładzie Szwedzkiego okrętu *Anna*. Między wielu osobliwości, wiezie z sobą mumią, wydobytą w *Tebach* z grobów Królewskich i tak dobrze zachowaną, iż, jak oświadcza, w muzeum Wiedeńskim, Toskańskim, Rzymskim i Neapolitańskim niema żadney, któraby się z nią, co do piękności, równać mogła. Jeszcze jej nie otwierano, tylko trzy skrzynie, w których złożona; jedna z tych skrzyń jest sykomorowa. Pan Rudzki nie donosi czyli mumią ta ma papyrus, jaki zwykle pod pachę lub w rękę zmarłej osoby z jej biografią kładziono. Mumią ta jest przeznaczona do gabinetu Królewskiego Warszawskiego Uniwersytetu.

Los z Nrm 6543, który w 5tey Klassie 3otey Loteryi Klassycznej wygrał złotych 200,000, był wzięty w Kantorze *Wertheima*; do wygranej należą 4 osoby, między któremi jest podupadła wdowa. Wielekroć doznawała ona grzeczności Panna *Wertheima*, że jej wydawał los bez opłaty. Los z Nrm 14,872, na który padła druga główna wygrana zł. 100,000 jest także ćwiartkowy i wzięty w Kantorze *Petyskusa*; należy do niego 4 mieszkańców tutejszych.

— Dnia 22 —

JPan Fryderyk Hr. Skarbek, professor Królewsko Warszawskiego Uniwersytetu, Członek Towarzystwa Przyjaciół nauk, przerobiwszy w języku francuzkim dzieło swoje podług nowego planu o gospodarstwie narodowem, oddał je pod sąd Instytutu francuzkiego, i otrzymał doniesienie, iż Akademia Paryzka umiejętności przyjęła to dzieło, i wyznaczyła z grona swojego PP. Baronów: *Fourier* i *Cogebert Monthret* do zdania sobie o niem sprawy.

Kurs listów zastawnych.

Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Za sto złotych w listach zastawnych

z Kuponem płatnym d. 22 b. m.

Przedający żądają zł. 77 gr. 15

Kupujący dają — 77 —

Istotnie przez Meklerów przysięgłych nie

przedano.

W Warszawie d. 21 grudnia 1826 r.

F. H. Schaber S. G. K. W.

ANGLIJA.

Londyn dnia 1 grudnia.

(z Gazety Warszawskiej).

Wszyscy z podziwieniem oglądają tu pojazd Cesarza Birmanów, zdobyty przy *Tavoy* i szacowany 10,000 funt. sz. (400,000 zł. pol.). Jest całkowicie połączany, ma 13½ stop długości, a 6½ szerokości. Pudło leży na smoku piękney roboty snycerskiej; koła lekkie; na pudle są małe kwadraty z przeźroczystego rogu, a po rogach zwierciadła; siedzenie zaś jest wysadzone drogiemi kamieniami. Drzwi, tak jak u nas, mają szyby szklane. Cały pojazd jest bardzo wspaniałym i jedynym w swoim rodzaju.

Używanie kąpieli morskich upowszechnia się teraz w Londynie. Mimo wydatku 500,000 funtów szterlingów (20 milionów zł. pol.) na sprowadzenie wody morskiej rurami do pięciu części miasta, i na wystawienie łaźni, przedsiębiorcy jednak mają mieć złąd rocznego dochodu 50,000 funtów szterlingów (2 miliony zł. pol.).

Przywieziono niedawno z *Ceylanu* liść drzewa *tallipot*; ma go u siebie pleban *Fletcher* w *Hampstead*. Jest bardzo dobrze zachowany, ma 11 stop długości, a 16 w miejscu naywiększey szerokości, 40 stop w obwodzie. Rozszerzony w kształcie namiotu może zasłonić od promieni

słońca 6 osób przy stole siedzących, i do tego też właśnie używają go mieszkańcy *Ceylanu*.

Cesarz Brezylijski ukończył dnia 6 września obrady zgromadzenia prawodawczego w *Rio-Janeiro* następującą mową: „Zacni reprezentanci narodu Brezylijskiego! Prace tego zgromadzenia lubo są do czasu ograniczone, utworzyły jednak kilka praw i czynią nadzieję, iż WPańowie na następne zebranie, nie mówię wszystkie, lecz znaczną część praw, potrzebnych do ścisłego wypełnienia konstytucji uchwalili zdołacie. Ziściły się oczekiwania moje, gdyż w ciągu posiedzeń WPańów od początku do końca przezorność i mądrość nie przestały ani na chwilę przewodniczyć obradom. Potrzeba teraz, aby dostojni Senatorowie i Deputowani, wróciwszy do różnych prowincyi krajowych, przez czas do przyszłego posiedzenia rozmyślali nad środkami dla dobra narodu, i utwierdzali lud w posłuszeństwie należnym Rządowi, wpajając mocno w umysły, iż kto słucha Rządu, słucha prawa, a kto słucha prawa, posiada wszelką dostateczną rękojmią swego honoru, życia i pomyślności.“

— Dnia 4 —

D. 1 b. m. nadeszły tu ważne wiadomości z *Lisbony*. Niechętni Portugalczycy, którzy zbiegli z oyczyzny swojej, wkroczyli jako zbrojni nieprzyjaciele do prowincyi *Tras-os-Montes*. Wypradek ten sprawił oraz mocne wrażenie w *Paryżu*; gdy bowiem odebrano o nim przez telegraf wiadomość, natychmiast wydano rozkaz odwołania pła francuzkiego z *Madrytu*. Podług zdania *Gazety Times*, jedynym środkiem zapewnienia pokoju między Mocarstwami Europejskimi, byłoby cofnięcie tak woyska francuzkiego z Hiszpanii, jako też floty angielskiej z uścia *Tagu*.

Jedna z *Gazet tutejszych* pisze: „Dowiadujemy się o podaniu Gabinetowi Madryckiemu, mocnego przełożenia, w którym oświadczono, iż żaden żołnierz francuzki nie pozostanie w Hiszpanii, jeśliby powstańcom portugalskim pośrednie lub bezpośrednie najmniejszą pomoc dawano. Oczywiście jest rzeczą, iż Francya dopóty nie może dozwolnić Hiszpanii działać przeciw Portugalii, dopóki woysko jej znajdować się będzie na tym półwyspie, inaczej bowiem naruszyłaby swoją neutralność. Gdyby woysko francuzkie zajmowało twierdze Hiszpańskie, a hiszpańskie poszło przeciw Portugalii, byłoby to oczywiście pomocą. Podobnie byłoby, gdyby woysko angielskie chciało zastąpić osady w *Kartagenie* i *Vera-Cruz*, a tym sposobem Meksykańskiemu i Kolumbijskiemu ułatwić działanie przeciw wyspie *Kuba*. Tak więc pobyt woyska francuzkiego jest w obecnej chwili dobrodziejstwem, gdyż przeskadza jej działać po nieprzyjacielsku względem Portugalii. Można by wprawdzie mówić, iż lepiej byłoby, gdyby woysko francuzkie ustąpiło z Hiszpanii, a flotta nasza oddaliła się z *Tagu*; lecz stosunki nasze z Portugaliją nie pozwalają nam być obojętnymi, a ztąd nierównie jest dla nas korzystniej wchodzić w układy z Francją, niż z Hiszpaniją, którą głód i nędza przywiodły do stanu rozpacz.“

FRANCYA.

Paryż d. 5 grudnia.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Postanowienie Królewskie z dnia 9 listopada, nakazuje zaciąg 45,000 młodzieńców z klasy roku 1825 do służby wojskowej, dla zastąpienia uwolnionych żołnierzy rozmaitej broni.

Wczora rozeszła się na giełdzie tutejszej pogłoska, iż poseł angielski w *Madrycie* żądał paszportu do wyjazdu.

Dziennik Gwiazda, który dotąd wypadki na granicy portugalskiej poczytywał za intrygę ucie nieznaczącą, pisze dla zaspokojenia publiczności, co następuje: „Zdaje się, iż nadzwyczajny goniec, wysłany d. 26 listopada z *Madrytu*, a d. 2 grudnia przybyły do *Paryża*, przywiozł listy, donoszące, iż Hiszpania gotowa dać wszelkie zadosyć

uczynienie z powodu poruszenia zbiegłych portugalczyków; i użyć takich środków, aby, jeśli te poruszenia nastąpiły, wszelki podobny zamysł stał się niepodobnym do skutecznienia.“ Oprócz tego odwołuje się tenże dziennik do innego dziennika, który donosi, iż rząd francuzki odebrał przez telegraf wiadomość, o wydanym przez Króla Jmci hiszpańskiego postanowieniu, aby zbiegli portugalczykowie oddalili się o 60 mil od granicy. *Dziennik Rozpraw* przydaje, iż Margrabiemu *Chaves* i wicehrabiemu *Canellos* kazano wyjechać z Hiszpanii, i że zbiegli oficerowie portugalscy mają być odłączeni od swoich żołnierzy.

TURCYA.

Stambuł dnia 12 listopada.

(*Journal de St. Petersburg.*)

Od ostatnich zamieszek, które się okazały w *Nikomedii* i w jej okolicach; Rząd uznał za rzecz konieczną wystać ze stolicy kilka nowozaciężnych półków. Jeden z tych półków, 1500 ludzi liczący, i kompanija artylleryi z 12 działami odebrały rozkaz udać się do *Attyki*, do woyska *Seraskiera Reszyd-baszy*; drugi regiment, wyruszył do *Dardanellów*, gdzie zajmie baterie pomienionej ciałniny; trzeci puseł się statkami do *Smyrny* i niektórych wysp *Archipelagu*, jakoto: *Scio*, *Mityleny*, *Tenedos*, gdzie są zamki warowne; nakoniec 2000 ludzi udało się nad *Dunaj*, gdzie stanowić będą garnizony w twierdzach.

Zapewniają, że te woyska zastąpione tu zostaną przez nowozaciężnych, spodziewanych codziennie z głębszych prowincyi: lecz aż dotąd zbyt mało ich przybywa, a ubytek woysk w stolicy czuć się dać. Liczba ich nie przechodzi 12,000 ludzi, wyjąwszy artylleryą.

Koszary *Daud-baszy*, *Ramis-baszy* i *Skutaryjskie* prawie już dokończone, stanowią bardzo piękne budowle; wznoszą je także i w *Eski-Seray*, lecz dotąd nie wiele jeszcze postąpiono, i chyba za 2 lub 3 miesiące będą ukończone.

Z resztą żadnych nowin w stolicy. Oto są niektóre szczegóły o tem, co się dzieje w *Azji*: *Basza Bagdadu*, toczy, jak mówią, wojnę z *Arabami Maulefexami*, pokoleniem silnem, zajmującym wielką przestrzeń pomiędzy *Bagdadem* a *Bassorą*. Chciał on zrzucić ich wodza *Chek-Himar*, aby na jego miejsce podnieść swojego synowca; kroki nieprzyjacielskie rozpoczęły się, a wszystkie związki zerwane zostały.

Z drugiej strony dowiadujemy się, że *Iman Maskaty*, będąc pozbawionym przez lat 3 umówionej opłaty; którą miał corocznie pobierać od rządu *Bassorskiego*, w tytule należności, uzbroidł 4 statki, które opasał port *Bassorski*. Przydaje, iż *Iman* sam miał się udać z nowymi siłami, do oblężenia tego miasta.

Donoszą z *Alepu*, iż nowy *basza*, mianowany tam przez *Portę*, przybył do tego miasta i objął rządy, bez najmniejszej przeszkody.

PRUSSY.

Berlin dnia 16 grudnia.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Gdy Król Jmci d. 14 b. m. rano o zwykłym czasie chciał się udać do swego pokoju, w którym pracuje, pośliznął się z małych schodów, które tam prowadziły, i upadł tak nieszczęśliwie, iż nastąpiło złamanie obu kości prawej nogi, blisko na szerokość ręki wyżej kostki (*). Wkrótce potem przybył doktor *Wiebel*, jeneralny doktor sztabowy, który natychmiast rozpoznał skaleczenie i użył potrzebnych środków. Później nieco przybyli także jeneralny lekarz sztabowy *Gräfe* i tacy Radca *Hufeland*, a wszyscy trzej lekarze dla zaspokojenia publiczności zaczęli odtąd wydawać buletyny - zdrowia Monarchy, który coraz ma się lepiej.

(*) *Nieszczęśliwy ten przypadek wydarzył się przez zaczepienie się ostrogi o dywan, którym schody były pokryte.*

Pozwolono drukować. Z polecenia J.W. Litewskiego Wojennego Gubernatora.
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N 151.

Wilno dnia 17 Grudnia r. 1826 Roku.

O G Ł O S Z E N I E.

I Izba Skarbowa Litewsko-Grodzieńska ogłasza niniejszém; iż majątek wakujący, w dołączającem się Tabelli wyrażony, oddawać się będzie z licytacji w dwónastoletnią arendowną dzierżawę od dnia 12 kwietnia następnego 1827 roku. Trzy termina, w których przypadać ma licytacja są następujące: pierwszy 15, drugi 17, i trzeci ostateczny 20 stycznia następnego 1827 roku, każdy, któryby życzył otrzymać posesyą rzeczzonego majątku, raczy w terminach naznaczonych stawić się do Izby Skarbowej z ewikcyą wyrównywającą dwóletniej intracie. Działo się na sessyi w mieście Guberni Grodu dnia 10 grudnia 1826 roku.

Nazwisko majątku.	Miejscowość.	W. sie.	Liczba. Dymow.	Dusze płci męz. kiej.	Gruntu oromego i Łak.		Lasu i za- rosli.		Roczna intrata srebrem.		
					Włoki.	Morgi.	Włoki.	Morgi.	Ruble.	Kop.	
w Powiecie Nowogródzkim.											
Starostwo Cyryńskie	1	2	127	206	76	11	1	25½	125½	36½	

Antoni Krupowicz Assesor Izby Skarbowej.
Wydziałowego Sekretarza Pomocnik 12stej klasy M. Wolff.

1 Część druga *Astronomii* zawartej we 22ch lekcyach, w których wszystkie fenomeny niebieskie bez pomocy *Matematyki* są wyłożone; w tym miesiącu wyjdzie na jaw — *Dodatek* do dwóch części obejmuje materje następujące: O sferze armilarney. — Opisanie kul sztucznych ziemskiej i niebieskiej. — *Zagadnienia*: I. Znając szerokość geograficzną i miejsce słońca, znaleźć godzinę jego wschodu i zachodu. II. Znaleźć dwa dni w roku, w których słońce wschodzi o oznaczony godzinie. — III. Oznaczyć punkta poziomu, w których słońce wschodzi. — IV. Na dzień dany, wynaleźć na kuli wznoszenie się proste słońca. — V. Na godzinę jakąkolwiek znaleźć wznoszenie się proste środka nieba. — VI. Za pomocą obserwowanego zboczenia, znaleźć miejsce słońca, i wysokość bieguna. — VII. O której godzinie słońce powinno mieć pewny stopień azymutu w dniu danym. — VIII. Oznaczyć wysokość ciała niebieskiego w godzinie danej, albo odpowiadającą godzinę wysokości danej. — IX. Znaleźć godzinę przechodu gwiazdy jakiej przez południk. — X. Wynaleźć godzinę wschodu i zachodu pewnej gwiazdy. — XI. Znaleźć, o której godzinie dwie gwiazdy znajdują się na tej samej płaszczyźnie wierzchołkowej. — XII. Wskazać dzień, w którym gwiazda przestaje być widzianną wieczorem po zachodzie słońca, albo nanowopokazuje się rano.

Prenumerata kończąca się w dniu 31 grudnia roku 1826, przyjmuje się w *Wilnie* w Księgarni Zawadzkiego, Moritza, Żółkowskiego, i w Redakcyi Kuryera Litewskiego, gdzie razem część pierwszą odebrać można. — Cena Biletu na obie części z dodatkiem, rubli sr. dwa. Wilno roku 1826 dnia 14 grudnia.

Wincenty Karczewski.

Dozwolono drukować dnia 14 grudnia 1826 roku. Cenзор Ignacy Reszka.

3 Od Jurborskiej Tamożni ogłasza się, iż u niej znajdują się pieniądze, służące w nagrodę za skonfiskowanie kontrabandowych towarów, zatrzymanych d. 20 januaryi 1809 r.

przez Kancellaryynych Tamożni Jurborskiej oficyalistów, kancelarzyście Janiszewskiemu 1683 rubli 95 kop. assygn., którego miejsce przebywania Tamożni nie jest wiadome; a zatem wyżej pomieniony Janiszewski, a w przypadku śmierci, jego sukcesorowie, dla odebrania tych pieniędzy, mają się jawić do Tamożni Jurborskiej sami, lub przysłać umocowanych, w terminie prawami zakreślonym, po upłynieniu którego jeśli nikt do odebrania nie zjawi się, pieniądze te zostaną przyłączone do Skarbowych dochodów. Za Sekretarza Karpowicz.

3 Dnia 10 b. m. wieczorem, na Zamkowej ulicy w Wilnie, zgubiony został Fascykuł papierów, zawierający do dwadziestu sztuk różnych Dokumentów: w Sławiańskim, Ruskim w dawnych czasiach przez Polaków używanym, oraz w Łacińskim i Polskim językach pisanych, i I. mieniowi Budajow (Buday) posługujących; przeto znalazca onych najpokorniej uprasza się, o oddanie lub odesłanie w całości właścicielowi Ignacemu Budajowi mieszkającemu w Wilnie, w Domu WW. Mokrzyckich przy Ratuszowém placu na rogu Szklanney ulicy, albo do Redakcyi Kuryera Litewskiego; za co prócz naczulszej od właściciela wdzięczności, przyzwoita nagroda rubli srebrnych sześć na tych miast wypłaconą będzie.

3 Ignacy Bucewicz b. Sędzia Ziemski Powiatu Minskiego, Stanisław Łyżkiewicz b. Podsedek Ziemski Powiatu Borysowskiego, i Justyn Chomski Sędzia Ziem. powiatu Wileyskiego, Remissą Sądu Głównego Minskiego zgo Departamentu naznaczeni na rozdział majątku Hacı Exdywizorowie.

Oznajmujemy niniejszym Obwieszczym Listem JO. Xięciu Ignacemu z Kozielska Puzynie Staroscie Dziewieniskiemu i Kawalerowi Orderow Orła Białego i ś. Stanisława 1szej klasy jako Debitorowi, oraz JWW. i WW. Wierzycielom dopominki i pretensye swoje do tegoż debitora mającym, iż my w górze wyrażeni Urzędnicy, spełniając wolę i przedpisania Jurydykcyow wyższych, gdy w dniu 15 miesiąca no-

wembrę bieżącego roku jako na termin przez Awizacyą naznaczony i ogłoszony, do majątności Xiecia Puzyny nazwaney Haci w Minskiej Gubernii w Powiecie Borysowskim położoney dla kontynuacyi rozpoczętych właściwych Exdywizorskich czynności powodem zajęcia się innemi obowiązkami urzędowemi w komplecie zjechać niemogliśmy; aby przeto poruczone dzieło Exdywizorskie bez należytego cieku nie pozostało, i jak narychleć postęp swój wzięło, czas i termin na zjazd Sądu Exdywizorskiego do majątności Haci od daty niniejszego obwieszczenia, to jest od terminu onego w majątności Haci położenia, za niedziel sześć naznaczywszy, wszystkich w ogólności tak debitora jako i wierzycieli o tém zawiadamiamy, i w Gazecie Kuryera Litewskiego niniejsze Innotunencye zamieszczamy. Datt 1826 miesiąca nowembra dnia.

Ignacy Bucewicz b. Sędzia Ziemski Minski Kawaler i Exdywizor.

Stanisław Łyżkiewicz b. Podśędka Ziemski Powiatu Borysowskiego i Exdyw.

Justyn Chomski Sędzia Ziemski Powiatu Wilejskiego Exdywizor.

Roku 1826 miesiąca gbra 23 dnia Woźny niżej wyrażony świadczę, iż tego obwieszczenia kopią z nim zgodną z instancyi Urzędników Sąd Exdywizorski w majątności Haci składających, a mianowicie: JW. Ignacego Bucewicza b. Sędziego Ziemskiego Powiatu Minskiego, WW. Stanisława Łyżkiewicza b. Podśędka Powiatu Borysowskiego i Justyna Chomskiego Sędziego Powiatu Wilejskiego, oczewisto w majątności Haci w Powiecie Borysowskim sytuowaney JO. Xieciu Ignacemu Puzynie Staroście Dzievieniskiemu i Orderów Kawalerowi Debitorowi, oraz kredytorom podałem i o terminie zjazdu Sądu Exdywizor. do teyże majątności Haci za tygodni sześć od daty podania niniejszego obwieszczenia zawiadomilem. Datt jako wyżej, Kazimierz Zimnicki Woźny Ziemski Powiatu Borysowskiego.

Roku 1826 miesiąca gbra 24 dnia przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOści Ziemskiemu Pawiatu Borysowskiego, stawając osobiscie JP. Woźny takowy Kwit Relacyiny podanego Obwieszczenia ustnie zeznał i to swe zeznanie w Protokule zeznań podpisem własnoręcznym stwierdził. Przyjąłem Bogusław Giedroyć Regent Ziemski Powiatu Borysowskiego.

2. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOści Samowładnającego Całą Rossyą. etc. etc. etc.

UUrm Alexandrowi bratu i Elżbiecie w stanie panieńskim pod opieką jego będącey siostrze Koseckim, zesłego Mikołaja Koseckiego Tytularnego Sowietnika i b. Ptłgo Prużań. Strapczego Potomstwu, Pozew przed Sąd Ziemski Prużański z powodztwa Starozakon. Icka Goldberga z odwołaniem się do uprzednich Pozwów, a szczególniej dnia 20 apryla t. r. do drzwi Kancelaryi Ziem. Prużań, przybitego, i w drugiej kopii do Redakcyi Wileń: Gazety Kuryera Litewskiego w Expedycyi Pocz. Prużan: 29 tegoż miesiąca apryla oddanego, nazajutrz w Aktach Ziem: tegoż powiatu zeznanego, dostatecznie skład rzeczy opisującego, i otrzymaney za nim w kadencyi juniowej z zyskiem banicyi wieczney kondemnacy, oraz całego procederu pod życiem oycy obżłłch rozpoczętego wyniesiony w Prośbach: o obwarowanie stannosci prawną opłatą na wyżej wyrażoną i uprzednio otrzymane konde-

mnaty — O zwrot i znikczemnienie pisma w roku 1818 7bra 26 pod tytułem Prawa Zastawne-go na Imie zesłego Mikołaja Koseckiego w 5000 rubli assygnacyinych na schedę ziemną z poddanemi w Mattsci Plancie będącą — O przyjęcie od żałł: się w dowodzie kwitów, rachunku i przysięgi — O uchylene wszelkich pretensyów obżłłch — O zwrot przebranych pieniędzy z procentem, i potrącenie wedle prawa — O inekwytacyą do wszelkiego po zmarłym Koseckim majątku, sposobem extenuacyi i preokupacyi, a z kolei do pieniędzy w Ustawie Powszechney O pieki Wileńskiey i gdziekolwiek będących, z wolnym tychże arestowaniem, i na satysfakcyą należności żałł: się odebraniem — O zwrot wydatków prawnych, i o to wszystko, co w czasie Sprawy będzie proszono — Pisan z wolną poprawą — 1826 gbra 24 dnia.

1826 xbra dnia woźny niżej podpisany tę kopią Pozwu z oryginałem zgodną przed Sąd Ziemski Powiatu Prużańskiego po WW. Alexandra i Elżbietę między sobą rodzeństwo Koseckich wyniesionego dla umieszczenia w Gazecie Kuryera Litewskiego i tym celem przesłania Poczta do Redakcyi Wileńskiey, w Expedycyi Poczto-wey Prużańskiej oddałem.

Adam Rapkko W. P. P.

Dozwolono drukować Wilno. 13 grudnia 1826 roku Cenzor Radzca Kollegialny Symon Zukowski.

Prenumerata.

Prenumerata na gazetę Kuryera Litewskiego, na rok 1827, jest zwyczajna, to jest: z przesłaniem pocztą na rok cały rubli srebrnych *czternaście*, na pół roku rubli srebrnych *siedm*; bez pocztu na rok rubli srebrnych *dziewięć*, na pół roku rubli srebrnych *cztery i pół*, na kwartał rubli srebrnych *dwa i kopiejek dwadzieścia pięć*. Przyymuje się w Wilnie w Expedycyi Gazety Głównego Poczta-tu i w Redakcyi; po innych guberniach na wszystkich Poczta-tach, Kantorach i Expedycyach pocztowych.

W tychże miejscach przyymuje się prenumerata na *Dziennik Wileński*: z przesłaniem pocztą na całe Państwo rubli srebrnych *dziesięć*; bez pocztu rubli srebrnych *siedm i pół*.

NOWE DZIEŁA

W Redakcyi gazety Kuryera Litewskiego są drukowane i znajdują się do nabycia.
Krótki wykład Mineralogii podług zasad Wernera, przez Norberta Alfonsa Kumelskiego. Część 1sza z 4ma tablicami kolorów minerałów i jedną krystallizacyi kop. 30
— Część 2ga kop. 75
Rys systematyczny nauki o Skamieniałościach czyli Petrefaktologia, przez Norberta Alfonsa Kumelskiego kop. 37½
Buchhalterya ułatwiona, czyli sposób utrzymywania xiąg kupieckich, pojedynczego i podwójnego rachunku, podług metody Edmonda de Grange, przez Stanisława Budnego kop. 50
P. Zschoke powieść, Jasnovidząca, przełożona przez A. J. Jurkowskiego, we dwóch tomikach kop. 60

Dozwolono drukować dnia 27 listopada 1826 roku. Cenzor Radzca Stann Ignacy Reszka.

DODATEK DO GAZIETY KURYERA LITEWSKIEGO N 150.

Wilno dnia 15 Grudnia o. s. 1826 Roku.

O G Ł O S Z E N I E.

I Izba Skarbowa Litewsko-Grodzieńska ogłasza ninieyszém; iż majątek wakujący, w dołączającem się Tabelli wyrażony, oddawać się będzie z licytacji w dwónastoletnią arendowną dzierżawę od dnia 12 kwietnia następnego 1827 roku. Trzy termina, w których przypadać ma licytacja są następujące: pierwszy 15, drugi 17, i trzeci ostateczny 20 stycznia następnego 1827 roku, każdy, kto by życzył otrzymać posesyją rzeczzonego majątku, raczy w terminach naznaczonych stawić się do Izby Skarbowej z ewikcyą wyrównywającą dwóletniej intracie. Działo się na sessyi w mieście Guberni Grodu dnia 10 grudnia 1826 roku.

Ner.	Nazwisko majątku.	Miejsczko.	W sie.	Liczba.		Ilość ziemi.				Roczna intrata srebrem.	
				Dymow.	Dusze pici męz. kiej.	Gruntu oromego i Łak.	Lasu i zarosli.			Ruble.	Kop.
						Włoki.	Morgi.	Włoki.	Morgi.		
1	w Powiecie Nowogródzkim.										
1	Starostwo Cyryńskie	1	2	127	206	76	11	1	25 ¹	1251	36 ⁴

Antoni Krupowicz Assesor Izby Skarbowej.
Wydziałowego Sekretarza Pomocnik 12stej klasy M. Wołk.

1. Polecając się łaskawym względem Prześwietney i Łaskawey Publiczności, niżej wyrażeni artyści sztuki zegarmistrzowskiej; mamy honor obowiązać się służyć Prześwietney, Publiczności, wszelką reparacyą Zegarów stołowych i kieszonkowych różnych; także i zegarków cylindrowych w kamieniach idących, w którychby cylindry kamienne, lub kamienie w których kołka idą, popękane albo powyrzucane były, więc na żądanie amatora takiej sztuki, jak zagranicą obowiązujemy się dorobić; z za ręczeniem na pewny czas regularności, który od przedsięwziętej reparacyi, ograniczonym być może: oraz do zegarów grających i innych, które trudność w przywiezieniu do miasta sprawiają, na miejsce jechać, lub zreparowane odwieść i ustawić przyrzekamy niezawodnie. Przy tém ktoby sobie życzył nowy Zegar ścienny, lub stołowy tygodniowy, albo też kieszonkowy podług upodobania jego, zrobić możemy. Poświęcając swoje usługi Prześwietney i Łaskawey Publiczności, która umiemo cenić talenta, wielokróć dawała dowody swoich względów dla zagranicznych, tém większą pokładamy nadzieję jako rodacy, mieszkający przy Ulicy Ostrobramskiej w domu W. Grunerta pod N. 22. Antoni Narkiewicz.
Piotr Orzechowski.

oyca obzłłch rozpoczętego wyniesiony w Prośbach: o obwarowanie stanności prawną opłatą na wyżej wyrażoną i uprzednio otrzymane konde-mnaty — O zwrot i znikczemnienie pisma w roku 1818 7bra 26 pod tytułem Prawa Zastawnego na Imie zeszłego Mikołaja Koseckiego w 5000 rubli assygnacyinyh na schedę ziemną z poddanemi w Mattsci Plancie będącą — O przyjęcie od żalł: się w dowodzie kwitów, rachunku i przysięgi — O uchylene wszelkich pretensyów obzłłch — O zwrot przebranych pieniędzy z procentem, i potrącenie wedle prawa — O inekwi-tacyą do wszelkiego po zmarłym Koseckim majątku, sposobem extenuacyi i preokupacyi, a z kolei do pieniędzy w Ustawie Powszechney O pieki Wileńskiej i gdziekolwiek będących, z wolnym tychże arestowaniem, i na satysfakoyą należności żalł: się odebraniem — O zwrot wyda-tków prawnych, i o to wszystko, co w czasie Sprawy będzie proszono — Pisan z wolną po-prawą — 1826 9bra 24 dnia.

1826 12bra dnia wożny niżej podpisany tę kopią Pozwu z oryginałem zgodną przed Sąd Ziemski Powiatu Prużańskiego po WW. Alexan-dra i Elzbię między sobą rodzeństwo Koseckich wyniesionego dla umieszczenia w Gazecie Kuryera Litewskiego i tym celem przesłania Po-cztą do Redakcyi Wileńskiej, w Expedycyi Po-cztowej Prużańskiej oddałem.

Adam Rapkko W. P. P.

Dozwolono drukować. Wilno. 13 grudnia 1826 roku Cenzor Radzca Kollegialny Symon Zukowski.

1 Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MO-sci Samowładnającego Całą Rossyą. etc. etc. etc. UUrmm Alexandrowi bratu i Elzbiecie w sta-nie panieńskim pod opieką jego będącey siostrze Koseckim, zeszłego Mikołaja Koseckiego Tytu-larnego Sowietnika i b. Pttgo Prużań. Strapcze-go Potomstwu, Pozew przed Sąd Ziemski Pru-żański z powodztwa Starozakon. Ieka Goldberga z odwołaniem się do uprzednich Pozwów, a szcze-gólniey dnia 20 apryla t. r do drzwi Kancel-laryi Ziem. Prużań, przybitego, i w drugiej ko-pii do Redakcyi Wilen: Gazety Kuryera Litew-skiego w Expedycyi Pocz. Prużań: 29 tegoż miesiąca apryla oddanego, nazajutrz w Aktach Ziem: tegoż powiatu zeznanego, dostatecznie skład rzeczy opisującego, i otrzymaney za nim w kadenoyi juniowej z zyskiem banicyi wieczney kondemnaty, oraz całego procedera pod życiem

2. Z przyczyny nieakuratności w odmienia-niu Loteryynyh Warszawskich Biletów; niżej podpisany ma sobie za obowiązek oznaymić przez ninieysze biorącym takowe bilety, iż do każdej klasy powinny być odmienione trzema dniami przed ciągnieniem, w kantorze mojej, lub u roz-noszczykow brane; i ten, kto o tym zaniedba, tym samym straci prawo do następney klasy. Bilety zaś niewymienione będą komu innemu wyprze-dane, lub odesłane do Dyrekcyi w Warszawie.

Fr. von Auer.

2 Od Jurborskiej Tamożni ogłasza się, iż u niej znajdują się pieniądze, służące w nagrodę za skonfiskowanie kontrabandowych towarów, zatrzymanych d. 20 styczni 1809 r. przez Kancelaryjnych Tamożni Jurborskiej oficjalistów, kancelarzyście Janiszewskiemu 1683 rubli 95 kop. assygn., którego miejsce przebywania Tamożni nie jest wiadome; a zatem wyżej pomieniony Janiszewski, a w przypadku śmierci, jego suksesorowie, dla odebrania tych pieniędzy, mają się jawić do Tamożni Jurborskiej sami, lub przysłać umocowanych, w terminie prawami zakreślonym, po upłynieniu którego jeśli nikt do odebrania nie zjawi się, pieniądze te zostaną przyłączone do Skarbowych dochodów.

Za Sekretarza Karpowicz.

2 Dnia 10 b. m. wieczorem, na Zamkowej ulicy w Wilnie, zgubiony został Fascykuł papierów, zawierający do dwadziestu sztuk różnych Dokumentów: w Sławiańskim, Ruskim w dawnych czasiach przez Polaków używanym, oraz w Łacińskim i Polskim językach pisanych, i I. mieniom Budajow (Buday) posługujących; przeto znalazca onych nayspokorniej uprasza się, o oddanie lub odesłanie w całości właścicielowi Ignacemu Budajowi mieszkającemu w Wilnie, w Domu WW. Mokrzyckich przy Ratuszowym placu na rogu Szklanney ulicy, albo do Redakcyi Kuryera Litewskiego; za co prócz nayszczelnej od właściciela wdzięczności, przyzwoita nagroda rubli srebrnych sześć na tych miast wypłacona będzie.

3. Sąd Exdywizorski na usatysfakcyonowanie kredytorów i donataryuszów zeszłego s. p. Wincentego Wołodkowicza Podkomorzego Wileyskiego wyznaczony, na skutek swojego wyroku w dniu 27 września idącego roku postanowionego, celem ostatecznego ukończenia poruczonego sobie dzieła, zebrałszy się w pełnym komplecie do dóbr Illi, gdy mimo dwókrótne awizacye potrzykrotnie w Gazetach umieszczane w ciągu dni kilku niedoczekał się stanności ze strony pretensorów; celem więc zapobieżenia dalszej przewłóce i wynikającym ztąd dla masy stratom, postanowił na żądanie dziedzica po raz ostatni zawiadomić interessowane osoby: że na wzięcie sprawy do namowy termin w dniu 18 grudnia następnego mca przeznaczył; a razem ostrzedz każdego z pretensorów, że jeżeliby którykolwiek z nich od daty dzisiejszej do terminu na wzięcie sprawy w namowę zakreślonego, to jest do dnia 18 grudnia, nie objawił swojego dopominku, że w takim razie Sąd Exdywizorski nie czyniąc pod żadnym pretekstem odkładów, i nieuważając na niestanność lub odeszcie którejkolwiek strony, Izbę Sądową w terminie wyżej naznaczonym zamknie i na wszelkie nieobjawiane pretensye jakie tylko do funduszów zeszłego Wołodkowicza odnosić się mogą, amissyą zapisze. Roku 1826 mca listopada 30 dnia.

Michał Łapicki Pisarz Z. P. Wiley. Exdywiz.
Zygffryd Buynicki Exdywizor.

Jakub Estko Sędzia Ziem. Ihumeń. i kawaler.

WIELKI SŁON, SAMICA, W TOWARZYSTWIE Z KONIEM, z Królewskiego zwierzyńca w Londynie pochodzący. Podpisany ma zaszczyt uwiadomić Prześwietną Publiczność, iż o każde przedziwne Słonia, samice, 10 lat, 9 stop i 6 cali wysokości mającego.

Lubo wielu pisarzy utrzymują, iż Słoń nigdy się nie kładzie, podpisany właściciel czyni jednak uwagę, iż to zwierzę takie ma stawy, jak wszystkie inne, i doprowadził go do tego, że na sam znak jego dozorczy kładzie się, i słuca jego rozkazów.

W swej oyczyźnie, wyspie Ceylon, jest Słoń

nieocenionego użytku. Służy w wojnie, jest do domowych robot użyty i ozdobą Królewskich pałaców.

Na stałym lądzie Europy, gdzie kupno zwierza tego wiele kosztuje, i niebezpieczeństwa zagrażające utratą jego są wielkie, załém Słoń tylko za osobliwość pokazywany bywa, pomimo to wszystko właściciel mając na względzie upodobanie miłośników historii naturalnej, został do nabycia tego zwierza spowodowany.

Za wielkiem staraniem Słoń ten tak jest powolny, iż dziecię może nim zarządzić i nakarmić bez niebezpieczeństwa, powolny głosowi przewodnika, wozi go na szyi, i postępuje jakby był w podróży, kłania się osobom, które się doń zbliżają, podnosi rzeczy przez przewodnika porzucone, oddając mu je jak wierny służący; a nawet idzie na kolanach, kładzie się zupełnie, czego dotąd nie było dowodów, tak zaś ma delikatne czucie, iż naysmniejsze rzeczy trąbą swoją z ziemi podeymuje, bierze zatkaną flaszkę wina, wódki lub innych napojów, otwiera je i wypija, trąbą tą służącą mu także do obrony, bierze pokarm dzieciny, składający się ze 150 funtów siana, 30 do 40 funtów chleba, półkora otrębi pszennych lub żółtych korzenków i 13 do 14 wiader wody. Wykonywa on mnóstwo jeszcze innych ćwiczeń, których tu wyliczyć nie podobna.

Mieszkam w Domu W. Kwinty za Trocką Bramą pod Nrem 1147.

Widzieć można każdodziennie od godziny 10 zrana, do 7 wieczorem.

Cena miejsc: Pierwsze miejsce 30 kopiejek srebr. Drugie miejsce 15 kop.

Turnier.

3 Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, aby pozostałych po zesłanym na Syberyą na zaludnienie w dniu 9 maja 1825 roku za różne wykroczenia, człowieku Hryscze Jakowlew, żony Salamandry Jakowlewej z trzema synami: Trofimem, Michcem i Panfilem, niewiadomo gdzie teraz znajdujących się, jako niezapisanych do rewizyi, nikt u siebie nie trzymał, i nie dawał im przytułku, lecz aby ich dostawił do naysbliższej Władzy Policyjnej.

Sowietnik O. Anderson.

Sekretarz Sokołowski.

Naczelnik Stołu Gubernialny Sekretarz Dybowski.

3. Niżej podpisana zawiadamia przez niemiejsze, iż przybyła ze Stołecznego Miasta Warszawy w celu zaimowania się w Mieście Wilnie robotą Strojów Damskich; gdzie można na zakaz do tać modnych fasonów kapeluszy, jako też piór i kwiatów; niemniej przyrębić do przerabiania i prania, stare pióra i kapelusze; a to wszystko za pomierną cenę. Mieszkam w domu Kuntza N. 15 na przeciw obwachtu. xbra 3 d. 1826 roku. Elżbieta Oklejewska.

3. U niżej podpisanego murgrabiego domu JOX. Jenerała Puzyny przy murach śś. Michałskich położonego; jest do sprzedania Kocz wiejski i bryczka kryta na rysorach za naysmniejszą cenę. Ignacy Sciechliński.

2 Dnia 10 grudnia w piątek, zginął pudel biały, nieostrzyżony, na prawej stronie szyi czarną plamkę małą, oko jedno jasne błękitne, drugie czarne mający, nazywa się Szeri. Uprasza się nayspokorniej aby go kto odprowadził, lub o miejscu przebywania donosił do Apteki Gutta na ulicy Zamkowej, a oprócz prawdziwej wdzięczności przyzwoitą odbierze nagrodę.